

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
4 cor. $\frac{1}{4}$ 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
stratiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marți, Joi și Sâmbătă.

Congresul de pace.

(s.) În ultimele zile presa ententei, în special a Franței și Angliei vorbiau des de încheierea unei păci apropiate, iar în Camera engleză au fost remarcate și condițiile generale ale păcii. Svonurile de pace sunt puse în circulație de diplomația Quadruplei, care vede cum toate planurile ei să prăbușesc. Dezastrele armatei rusești în Polonia, Curlanda, Galiția; eșecul atacului dela Dardanele; zădărnicierea ofenzivei generale a armatei anglo-franceze din primăvara trecută; ocuparea întreg teritoriului sârbesc de armatele aliate, sunt motivele adevărate, cari explică îndeajuns propaganda împătritei înțelegeri pentru inițierea unui congres de pace.

Quadrupla își dă tot mai bine seama, că puterea militară a Germaniei nu se poate frânge.

Austro-Ungaria, Turcia nu pot fi dismembrate. Așa, că realizarea planurilor, decise înainte de începerea războiului devine o utopie. Continuarea războiului, în cazul acesta, e mergerea spre desecarea și ruina certă a forțelor militare, când Germania biruitoare va dicta pacea pe lângă condițiile impuse de interesele ei. În timpul actual încheierea păcii ar fi favorabilă pentru ententă. Anglia și-ar retrage forțele de pe teritoriile ocupate în decursul războiului, și ar concede Germaniei o colonie ca despăgubire de războiu, Franța ar ceda Germaniei câteva colonii în schimbul retrocedării teritoriului ocupat de trupele germane, iar Rusia ar pierde Polonia și Curlanda.

Astăzi, când armatele puterilor centrale obțin cele mai frumoase succese pe toate fronturile, nu au nici un interes, până la înfrângerea totală a inamicului, de a accelera

ținerea congresului de pace. În momentele de față asigurarea unei păci durabile, pentru care luptă puterile aliate, nu se poate înfăptui prin congresul pacifist.

Perspectivile de pace se vor arăta, când Polonia și Ucraina se vor declara ca regate independente, punându-se capăt tendințelor rusești de expansiune și de dominare peste Dardanele și Constantinopol, când va fi redusă mai ales și dominația pe mare a Angliei.

Nu peste mult va avea loc la Berna un congres, la care vor fi prezintate statele beligerante și neutrale, prin diplomații lor. Congresiiștii dela Berna vor stabili legile, pe lângă cari pacea încheiată va fi durabilă, fiindcă întreagă lumea doarește — spune manifestul la început — ca la încheierea acestui războiu înfricoșător să urmeze o pace garantată prin condițiuni durabile. Când statele, — declară paragraful prim al viitorului congres din Berna — vor abdice de expansiuni teritoriale, cari se opun aspirațiilor și intereselor popoarelor, cari locuesc pe teritoriul respectiv, și consensul acestora de a fi anexate se va câștiga prin plebiscit sau în alt mod, atunci se poate spera, că condițiunile, între cari se va stabili încheierea păcii, vor fi durabile.

Se poate prevedea, că partidele beligerante nu se vor supune condițiunilor, statorite de congresiiștii din Berna.

Viitorul, după raționamentul lor, are să-l decidă forțele armate, și numai epuizarea acestora poate aduce șansele unei păci apropiate. Și așa pacea nu se poate spera în curând.

Ioan M. Moldovanu.

(1833—1915.)

— Notițe biografice. —

De Dr. Ioan Rațiu.

(Continuare.)

La restaurarea capitlului în 1895, I. M. Moldovanu, a fost ales de prepozit capitular în locul lui Constantin Papfalvi, care a fost răposat în 20 Decembrie 1892, în timpul vacanței Scaunului mitropolitan, și astfel n'a putut fi înlocuit prin altul până la venirea noului mitropolit. Dar promoțiunea întârziase până câtră capetul anului următor. În sfârșit prin înalta rezoluțiune a Maiestății Sale de dto 25 Octomvrie 1896 a fost promovat la gradul de prepozit, și pe temeiul acesta s'a instalat în acel an, la 6 Decembrie.

Ca și în alte poziții, la cari l-au înălțat virtuțile sale, I. M. Moldovanu și în rangul nou a știut să se distingă. În istoria capitlului, fără îndoială, va ocupa pagini frumoase numele său. Fie în apărarea drepturilor capitlului, fie în chiverniseala averii aceuia de prepozitura lui se leagă lucruri vrednice de însemnat.

Tot pe vremea prepozitiei sale s'au îmbunătățit și salariile clericilor, cari și azi sunt minimale în raport cu rangul, și cu venitele capitularilor catolici.

Asemenea a înaintat și averea capitlului prin cruțările și administrarea sa cu rost. Încă mai înainte, la consacrare, pământurile capitlului, știu să le aleagă, unde e mai bine, iar acum, ca prepozit, căută să înmulțească casele capitlului — și ale bisericii —

Prin stăruințele sale s'a zidit o casă capitulară, cu quartire bune, separate, pentru doi canonici; alta pentru posta regească, care aduce capitlului un venit de 1700 cor. la an; și palatul frumos în fața pieței pentru fiitoarea bibliotecă centrală, care se reclamă de m'alta cultura Blajului, unde sunt zeci de m'ade opere literare, filologice, teologice și științifice, și — spre rușinea noastră — mai toate sunt risipite, și ascunse dinaintea celor cari ar vrea și ar ști să le folosească așa cum li este menirea. Ideea aceasta frumoasă de a concentra la

un singur loc bibliotecile mari din Blaj veni de la Bunea, dar după moartea lui nu eră cine s'o intruchipeze, dacă nu eră acest bătrân cuminte, și iubitor de jertfă, care și aci puse din al său 10,000 cor.

Ori din care lature l-ar privi, ceice-l cunoscuseră, și l-ar judeca ceice mai târziu vor cercetă arhivele capitlului și Metropoliei, toți vor întimpina în figura acestui prepozit, un dignitar fără tum de mândrie deșartă, dar mare în concepțiile sale și neajuns în prevederile omului cuminte; vor vedea în el un adevărat tip de venerabil reprezentant al celei mai înalte corporațiuni eclesiastice în biserica noastră. A fost cu adevărat vrednic să stea în frunte, să fie prepozitul acelu colegiu de preoți distinși, din care și mai înainte eși flamura clerului nostru, binefăcător săracilor, propovăduitorii învățăturilor românești și apostolii zeloși ai credinții strămoșești.

În tot chipul merită, ca arhiereul său, care-l cunoștea mai bine, să desvăluie meritele lui la locurile mai înalte, la tronul Maiestății Sale și la capul bisericii întregi, la Pontificele, ca și acolo să se știe virtuțile sale.

Dinstincția dela 1901, numirea sa de *prelat papal* l-a surprins cu adevărat. Nici când în viață mai înainte, când fac efect onorurile, n'a alergat după măriri pământești; cu atât mai puțin în zilele de bătrânețe. Înalta distincție

a venit pe neașteptate pentru zelul deosebit ce l'a desfășurat întru promovarea împăcării uniunii salutare a bisericii răsăritene cu cea apuseană, pentru statornică venerațiune către Scaunul Apostolic, și în sfârșit pentru recomandările Arhiereului său, căruia i-a fost de mare folos ca soț și părtaș întru grija și osteneala la administrarea diecezei, — precum cetim în breva Pontificalului Leon XIII dela 28 Martie 1901.

Și publicarea brevei încă s'a făcut prin surprindere. Se vorbea, că în 7 Aprilie înainte de sf. liturgie se va întâmpla un lucru mare, dar nime nu știa ce anume, până în ultimul moment. Așa doria Părintele Metropolitan, ca să fie mai plăcută surprinderea celui distins, care niciodată n'a visat la asemenea onoare, ce acum se dă mai întâiu unui preot în orașul nostru.

(Va urma).

Din Parlamentul ungar. — Ședința dela 3 Decembrie. — În 3 Dec. a avut loc o ședință formală. În ședința de Marți a Camerei s'au prezentat două duzini de proiecte de legi. — Din acestea, comisiile parlamentare au rezolvat eri o duzină. Rapoarte acestor comisii au fost prezentate azi Camerei. Marța viitoare va avea loc prima ședință meritorică.

Președintele Camerei, Paul de Beöthy deschide ședința la 11 fără un sfert. Citește răspunsul președintelui parlamentului german la telegrama trimisă de Camera Ungară.

FOIȚA.

Mâna aspră.

De F. X. Wetzel.

Trad. de N. Dumbrăveanu.

(Fine).

Prin muncă oboșitoare își câștigă omul pâinea amară a vieții. E cunoscută doar întâmplarea lui Rudolf de Habsburg, care trecând odată prin o mahală din Basel zărește pe un argășitor, care își uscă pieile. „Mai bine câștigă-ți o nevastă credicioasă și cu ceva prindere decât să lucrezi la aceasta meserie uricioasă“ zise împăratul. „Ce-mi doarește împăratul, mi-am câștigat de mult“ răspunse pielarul, și-l invită în casa sa. Îndată răsare nevasta sa cu vin și mâncări gustoase pe tacâmuri de argint, iar el își desbracă vestmântul murdar și își ia altul de catifea. „Pentruce mai deprinzi aceasta meserie uricioasă tu, care ești în o stare așa de frumoasă“. „Pentruca prin aceasta mi-am câștigat toate bogățiile acestea și dacă a-și înceta de-a o mai deprinde, toate mi-s'ar spulbera“ fu răspunsul cuminte a pielarului. „Bine ai grăit“ zise împăratul stringând mâna pielarului „meseria e plug de aur“.

Căți nu sunt ca harnicul pielar din Basel. Și totuși înoată în lipsă și sărăcie.

Pe țărnul Guadalquivirului erau odată 12.000 de sate, azi abia sunt 800, dar toate gem de cerșitori. Un proverb spaniol zice: „Ceriul și pământul e bun, dar e rău, ce e între cer și pământ“. „Opintirea încordată sau munca statornică — zice un învățat francez, Eugen Poatii — e nesuferită Spaniolilor. Unii din fală, alții de lene, nu voiesc să lucre. Spaniolul se rușinează de lucru, dar nu se rușinează să cerșească.

„Focul arde sus pe casă

„Leneșul nu vrea să iasă“.

Dacă lenea e stricacioasă pentru singuratici, cu atât mai vartos e stricacioasă pentru obște. De aceea, legiitorii mari s'au ailit din toate puterile, a stărpi acest păcat primejdios, din țările lor. Egiptenii numiau lipitori pe pierde-vară, cari nu sunt vrednici să trăiască în un stat luminat. În zilele de înflorire a împărăției romane era în vigoare o lege, care oprea pe cetățeni de a umbla pe stradă fără semnul oficiului sau meseriei sale. Sunt mai bine de 40 ani, de când s'au descoperit minele de aur din California, dar aurul n'a adus nici un noroc. Unde răsună șgomotul băilor de aur, acolo e locul bordeielor sărăcicioase. Numai când aurul va fi prietinel muncii, se vor schimba ca prin farmec, deșerturile Californiei în câmpuri roditoare, dealurile pleșuve în ținuturi înfloritoare de vii; se va înălța fabrică după

fabrică. Numai munca adevărată aduce bunăstare; cine nu muncește pierde și ceea ce are.

Munca face pe om virtuos, sănătos și vesel. E știut doar că muncitorii cercetează mai puțin pe doftori. Si oare oaspeții muncitorului nu este seninătatea adevărată și veselia dreaptă, pe când a leneșilor nemulțumirea, melancolia și întristarea, cu întreg convoiul lor de păcate, cari le mistuie sufletul? „Dacă nu te obicinuiști să faci binele vei face răul“ zică un preot al zilelor noastre. Orele pe cari le răpim muncii, le vom jertfi jocului, beției, societății stricate și gândurilor rele.

Inima e o poartă deschisă prin care intră ucigașii sufletului; un pământ în care incolțesc patimile și înclinările rele; o mocirlă în care se desvoaltă viermii stricăciunii și miasmele păcatului. Lenea e mormântul virtuții și dreptății, a bunăstării și fericirii pământești. Sărbătoritul economist al Franciei, Le Play, susținea că după părerea sa întemeiată pe studiarea popoarelor, cei mai sîrguincioși oameni sunt cucernicii, iar cei mai leneși și tândaloși necredincioșii și păcătoșii.

Munca dacă e implinită cu gând curat și în statul harului sîntitor, e vrednică de a face fapte bune înaintea oamenilor, numai să fiți laudați de ei, că atunci Tatăl vostru, cel din ceriuri, nu vă va răsplăti cu nimic. Totul faceți, mai mult spre mărirea lui Dumnezeu. Atunci, ori ce faptă neînsemnată la părere, va fi vrednică de cer.

Contele Tisza anunță că opoziția a cerut ca debaterile asupra proiectului de indemnitate să dureze mai mult decât 4 ședințe. Guvernul repetă că nu poate prelungi durata acestor debateri. Dar în chestia adausului de salariu al funcționarilor statului, guvernul va putea debata în mod mai larg.

Deputatul Iuliu Săgy în numele opoziției, cere ca regulamentul Camerii să se aplice în mod mai blând, mai conciliant.

După ce deputații Roland Hegedüs, Elemér Jakabfi, baronul Géza Papp, etc., au prezentat rapoartele comisiilor Camerii, președintele Camerii închide ședința la 11 și un sfert, anunțând că ședința de Marți se va ține la 10 dim. până la 6 seara.

Eroii regimentului 43. — Reproducem după „Az Ujság” următoarele: „În luptele puternice, cu asta a treia ofensivă italiană s'a dovedit în mod strălucit tenacitatea rară a regimentului de infanterie 43 din Biserica albă (Caransebeș — Nota Red.) Regimentul acesta nu aici și-a cules primii lauri, nu aici a resistat singur cu curaj disprețuitor de moarte, atacurilor înverșunate ale dușmanului. Prima oară a ținut piept cu Rușii, apoi a apărut contra Italianilor marginele platoului îmbibat de sânge dela Doberdo.

„E fapt cunoscut, că în tot decursul războiului frontul acestui regiment nu a fost străpuns de dușman niciodată, nu l-a mișcat hordele rusești ce atăcau în 14 șire: după alta, nici nu l-a clătinat după pregătire artileristă de 8—10 mii granate, atacând cu forțe preponderante Italianii. Bravii feciori s'au validat egal și în ofensivă, ca și în defenzivă. În defenzivă s'au distins pe Monte San Michele, pe care l-au apărut în timpul ofensivei italiene cele mai vehemente cu jertfirea vieții proprii în mod miraculos. Nici suferind 50—60% pierderi nu s'au retras, nici cu un pas nu a putut tumultul italian să-i deie înapoi. Sângeros au respins

orice atac. S'a stabilit, că înaintea frontului regimentului au făcut 1500 cadavre italiene, ca martori muți ai vitejiei eroilor. Afară de aceasta au făcut mulți prizonieri. În ofensivă și-au strălucit vitejia pe platoul Doberdo. Cu ocaziunea unui atac executat cu forțe mari, le-a succedat Italianilor la 22 Octombrie, să pătrundă în pozițiile noastre, distruse complet de artilerie, dar regimentul 43, cu un contra-atac pronunțat cu avânt uimitor, a recapat toate tranșeele, făcând un singur batalion al regimentului mai multe sute de prizonieri. Despre această faptă glorioasă de altcum amintește și mareșalul Höfer în comunicatul său. Voiesc să amintesc numai aceea, că *regimentul de infanterie 43 e regiment curat românesc.*

„Acei lei, în șirurile cărora granatele italiene de 28 cm. nu au putut să provoace nici cea mai mică disordine, și cari au dat astfel exemplu strălucitor iubirei lor de patrie cu jertfirea vieții lor proprii, *au fost Români.*

„Și încă una: *într'o singură zi au fost decorați 800 dintre ei, la care — așa cred — încă nu au fost exemplu în decursul acestui războiu. Eu trăiesc aici între acești eroi cu decorații pe piept, prin urmare pot stabili obiectiv: eroii români și-au împlinit datorința și au dovedit prin fapte iubirea lor față de tron și patrie.*”

Hindenburg despre războiu și e. — Goldmann, corespondentul ziarului „Fr. Pr.” s'a întreținut la cartierul general cu generalissimul Hindenburg, care a făcut următoarele declarațiuni asupra războiului: Situația războiului e eminentă. Armatele germane au ajuns pe cea mai favorabilă zonă strategică de pe frontul ostic. Rușii încă dispun de oameni, dar nu în număr mare. Calitatea de ostași a acestor oameni e cu mult mai inferioară decât a armatei din anul prim de războiu. De aceea zvonurile ententei despre noi contingente

de armată se reduc la simple amăgiri. Trupele rusești, cari acum se recrutează, sunt mai mult acomodate se umplă golurile, decât se formeze noi armate. La ruși e mare lipsă de ofiterime. Prin Iulie și August le erau cam reduse cantitățile de muniții, acum au îndeajuns. În special Iaponia transportă Rusiei enorme cantități de muniții. La Kovno, un punct important pentru strategie, am luat mari cantități de muniții, ceea ce denotă, că înfrângerea rușilor nu se poate atribui lipsei de muniții, ci mai mult demoralizării armatei rusești, care se predă ușor, fără să opună mari rezistență, chiar și în locuri momentuoase pentru strategie.

Despre pace Hindenburg a spus, că până când inimizii nu vor fi complet înfrânți, nu pot vorbi de încheierea unei păci apropiate. Francezii și acum pretind anexarea Elsacia-Lorenei, cu toate, că ei nu-s în Strassburg, ci noi în Lille. Anglia încă e decisă să continue războiul. Probabil, că evenimentele, cari se anunță din Indii, vor scărița pofta de războiu a englezilor. Țarul și guvernul rusesc încă vreau să continue războiul. Intre astfel de împrejurări, Germania va continua operațiile strategice, până când contrarii se vor convinge despre înfrângerea lor, ceea ce ei acum încă nu vreau să creadă.

Actualul războiu — a declarat Hindenburg la încheierea convorbirii — nu se va sfârși fără ca cei trei instigatorii ai războiului: Anglia, Sârbia și Italia — să nu-și capete pedeapsa meritată.

Ofensivă germană în apus? — „Telegraphenunion” anunță din Paris, că de câteva zile pe întreg frontul apusean, în special în Champagne, Somme și Vise se dau lupte de artilerie. Probabil, că germanii se pregătesc din nou pentru ofensivă în stil mare.

Nu trebuie să străbateți țări depărtate spre a predica evanghelia păgânilor; nu trebuie să vă îngropați în singurătatea deșerturilor ori a schiturilor spre a vă mistui vieța departe de agomatul lumii, ci puteți duce o vieță sfântă și cucernică și în mijlocul lumii numai cât, totdeauna să munciți împodobiți cu harul lui Dumnezeu, în fiecare seară și dimineață să-i închinați Lui faptele voastre. Atunci toate faptele voastre, poate nevrednice ori neînsemnate în sine, vă vor împodobi cu mărgăritare nestimate cununa voastră cea cerească. Acolo mulți vor fi, cari au săvârșit fapte mărețe și strălucite pe pământ; au umplut lumea cu faima numelui lor, dar vor sta cu mâinile goale, pe când un biet muncitor, un țaran simplu va fi mare, și bogată răsplată va lua. Oare n'a fost frumos, când un comandant roman, Cincinnatus, părăsind plugul în brazdă a luat conducerea armatei? N'a fost frumos, când contele din Hagnau, și-a ținut de cinste a ține coarnele plugului și a duce în locul vizitiului, în văzul copiilor trăsura sa frumoasă la țarină? Când împăratul Albert s'a mirat că în unul și același om vede pe luptătorul viteaz și economistul harnic, contele i-a răspuns înțelepțeste: „Di meu, eu cred că după slujba ostășească, cea mai frumoasă e economia”.

Muncește! Ești meseriaș? Lucră ne-

incetat în lucrătoreea ta, pregătește lucruri trainice și frumoase, silește-te a-te desăvârși în meseria ta, și astfel vei vedea, că și azi meseria-i plug de aur.

Ești econom? Nu te rușina de sapă și lopată! Cultivă pământul, îmbunătățește-ți moșia și pasiunile slabe; silește-te a cunoaște și folosi noile descoperiri economice. Atunci deși ești un biet econom, totuși ești mai fericit decât Jay Gould, întemeietorul căilor ferate din America, care la moarte lăsase 250 milioane, dar până era viu își păzea vieța zi și noapte, pas de pas; decât Hirș Hamburger, care avea o prăvălie și bancă bogată, dar azi vinde piei de capră și se bucură dacă cineva îi dă o coajă de pâine.

Septimiu Sever zăcea pe patul de moarte în York din Britania. Paznicul se apropie de el și cere semnul (loxinca) pentru soldat. Regele muribund, de-abia ridicându-se puțințel, îi zice: „Să muncim”. Aceasta să ne fie și loxinca noastră. Dacă voim să trăim bine, atunci să muncim cu așguintă neîntreruptă și cu o răbdare de fier, împodobit cu harul lui Dumnezeu și spre mărirea Sa. Astfel toate faptele noastre vor fi puse în serviciul lui Dumnezeu care drept răsplată ne va da fericirea sa nemărginită.

Războiul european.

Comunicatele oficiale franceze anunță, că generalul Vasics, comandantul armatei sârbești din Monastir a evacuat orașul acesta și cu trupele sale s'a retras spre Resna, unde neprimind ajutorul armatei anglo-franceze a fost silit să predeie Monastirul. După pierderea orașului Monastir în posesiunea sârbilor mai sunt patru orașe: Resna, Ohrida, Struga și Dibra. E foarte probabil, că armata sârbă se va retrage și din orașele aceste spre localitățile din interiorul Albaniei. Trupele noastre au luat cu asalt culmile

ce se estind spre sud de Plevlje, iar spre sud-vest de Tresnjevica au respins trupele muntene. Numărul prizonierilor transportați din Novibazar și Mitrovica e de 2000.

Recentele rapoarte ne vestesc, că italienii din nou dau atacuri vehemente asupra capului de pod dela Görz și asupra platoului Doberdo. Bombardarea orașului Görz decurge. La Monte San Michele și San Martino au atacat trupe mari italiene, atacul lor a fost respins.

În unele secțiuni de pe frontul rusesc se dau ducele de artilerie.

Pe frontul vestic și ostic nu sunt evenimente de notat.

Dela „Societatea pentru fond de teatru român”.

Din darea de seamă, publicată din „Gaz. Trans.” de Dr. Nicolae Vecerdea, casierul „Societății de fond de teatru român”, reținem următoarele:

I. Avere.

La 30 Iunie 1914 consta întreaga avere a societății din cor. 566.974.97, în care se cuprindea depuneri de bancă în număr de 327.274.97 și efecte, aproape numai acții de ale băncii „Albina”, în valoare de cor. 238.700.

La 30 Iunie 1915 consta, aceeași avere din 553.637.02 și anume depunerile de bancă făceau cor. 351.137.02, iar valoarea de curs a efectelor cor. 202.500.

Comparând starea dela 30 Iunie 1914 cu starea dela 30 Iunie 1915, rezultă că, după detragerea tuturor ieșitelor din anul 1914—15 (stipendiile împreună cu toate cheltuielile administrative), depunerile adecă averea pozitivă, s'a sporit și în anul acesta cu cor. 23.862.05, pe când valoarea de curs a efectelor a scăzut cu cor. 36.200, și astfel averea totală a suferit o reducere de cor. 13.337.95.

Constatând faptul, că stocul adecă numărul și valoarea nominală a efectelor nu s'a redus de fel și că a fost și este vorbă numai de valoarea de curs a efectelor, și anume la acțiunile „Albina”, pe cari le-am luat în inventarul dela 30 Iunie 1915 cu prețul de cor. 250, pe când la 30 Iunie 1914 erau luate cu prețul de cor. 300 după acție, care preț se poate urca din nou: țin că este de prisos să insistăm mai de aproape asupra scăderilor provenite din pierderile de curs!

II. Venite.

Ca interese după depunerile de bancă s'au încasat în anul administrativ 1914—15 cor. 20.067.55. Cu cor. 1156.56 mai mult ca în anul precedent!

Ca dividendă după efecte și acții s'au încasat în 1914—15 cor. 9295.26. Cu cor. 3053 mai puțin ca în anul premergător, în pierderea de cor. 3053, suferită sub acest titlu, se cuprind cor. 2952, cari provin din reducerea dividendei de pe a. 1914, cu câte 4 cor. la bucată față de dividendă anului

1913, după cele 738 acții „Albina” donate de ilustra familie Mocsonyi și înmulțite prin emisiunile ulterioare. Dividenda de pe a. 1913 după aleste acții încă au fost redusă cu câte alte 4 cor. la bucată față de dividendă anului 1912.

Da taxe anuale au intrat dela toate societățile de membri ai societății, în anul administrativ 1914—15 numai cor. 1270! Pentru anul 1911—12 au fost proiectate aceste taxe cu cor. 10.000 și-au intrat cor. 9168.36, pe 1912—13 s'au proiectat cor. 10.000 și au intrat cor. 4385.50, pe 1913—14 s'au proiectat cor. 7000 și au intrat cor. 4304.

Cătră abonenți!

Ne aflăm spre capetul anului și o parte foarte mare dintre abonenți nu ne-au trimis încă nici un filer.

Din restanțele anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Tipografia ne strânge mereu pentru costul tiparului și băncile pentru banii împrumutați, fără ca să fim în stare să plătim nici măcar interesele după datoriile ce avem.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iee în dreaptă socotintă starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Diverse.

La 25 ani de preoție. Comuna Fizeș tractul protopopesc al Dârgei, în anul acesta a avut o frumoasă zi de sărbătoare. Bunul ei preot, Ilie Șerban, și-a serbat jubileul de 25 ani de când a fost introdus în această parohie pentru mărirea lui Dumnezeu și binele sufletesc al supușilor lui. După 25 de ani preotul nostru poate privi cu mândrie la activitatea sa; biserica, casa parohială, care în mare parte s'a edificat din banii dăruți de părintele Ilie; noua școală confesională pentru edificarea și susținerea căreia a avut să delătoreze multe obstacole, sunt cele mai elocvente dovezi, că preotul Ilie și-a înțeles chemarea de părinte al popoului. Dorim, ca părintele jubilar, progresând pe calea indicată de cei 25 ani, să-și serbeze încă atâția ani de muncă rodnică.

I. P.

Regimentul din Sibiu s'a distins la Mitrovița. După ziarul vienex „Die Zeit” enorma pradă în material, căzută în acest oraș în mâinile trupelor austro-ungare, e a se atribui unui batalion al reg. de infant. Nr. 31 (recrutat din Români ardeleni). Fără a primi ordin special, Sibiienii au înaintat cu cea mai mare îndrăzneală și-au tăiat calea coloanelor sârbești în retragere, așa s'a asigurat marea pradă de războiu.

Cum se va rechiziționa anul acesta porumbul în Ungaria. La interpelarea ce a

adresat-o în Camera ungară, deputatul Ștefan Szabo în chestia rechiziționării porumbului, cerând ca să se lase micilor economi cantitățile necesare pentru hrana lor proprie și pentru trebuințele armatei și populației — anul acesta rechiziția se va face exclusiv pentru trebuințele armatei — așa că populația dela țară nu va fi greu lovită.

Prezintarea la serviciul de arme. Se comunică oficial că toți indivizii cari aveau să se prezinte sub drapel cu datul de 6 Decembrie sub obligați să se prezinte numai în 16 Decembrie.

Retragerea din circulațiune a bancnotelor vechi à K. 20.—. Bancnotele à K. 20.—, purtând data de 2 Iunie 1907, mai circulează numai până la 3 Decembrie 1915. După terminul acesta și până la 31 Decembrie 1916 bancnotele din chestiune se primesc drept plată numai la „Banca Austro-Ungară”.

România va furniza pentru puterile centrale făină în preț de 30 milioane mărci. „Frankfurter Zeitung” comunică următoarea depeșă primită din Berlin: Intre România și puterile centrale s'a încheiat un contract în înțelesul căruia România va livra în proximele zile 900.000 saci cu făină. Prețul făinei române e prețuit în 30 milioane mărci.

Mari cumpărări de cereale în România. O delegație a comisiunilor de cumpărare germană—austro-ungară a căzut de acord cu comisiunea centrală pentru vânzarea și exportul cerealelor din România asupra vânzării a 50.000 de vagoane cereale, cu prețurile următoare:

Grâu, cu 3.200 lei vagonul; Porumb, de calitate speciale, cu 3.000 lei vagonul; Porumb ordinar cu 2.800 lei vagonul; Orz cu 2.700 lei vagonul; Mazere și fasole cu 4.000 lei vagonul.

Pentru exportarea acestor 50.000 de vagoane cereale comisiunea germano—austro-ungară va trimite în România, zilnic 360 de vagoane, cari vor intra în țară prin toate punctele de frontieră. Intreaga cantitate de cereale cumpărată, va avea să iasă din România în maximum trei luni de zile.

Tragedia Serbiei. Dela cartierul general se comunică: Operațiunile contra Serbiei se consideră de încheiate. Până acum din armata sârbească au ajuns prizonieri 160.000. Armata sârbească e silită să se retragă de pe regiunea ce cade spre sud de Ipek, lăsând în urmă armele și trenurile de muniții. După ultimele știri trupele albaneze resculate au atacat armatele sârbești cari s'au retras pe teritoriul Albaniei.

Necrolog. † Văidean Teofil, lucrător la tranșee din Vinerea de sus a decedat în 5 crt., iar în 6 crt. a fost înmormântat în cimiterul comun din Blaj.

Odihnească în pace!

A apărut:

Adevăruri eterne.

Meditații, predici, conferențe, cuvântări ocazionale, de Dr. A. Nicolescu, secr. mitr.

Prețul unui exemplar este cor. 320 + 20 fil. porte. Se află de vânzare la

Librăria sem. teol. din Blaj—Balásfalva.

Proprietar, editor și Redactor responsabil: Ioan Suciu.